

[Stein.]

maa forhandle med Ministeren om. Det vilde imidlertid føre for vidt at komme ind paa alle disse Detailspørgsmaal her i Salen, og jeg skal derfor afholde mig derfra.

Jeg erkender, at Lovforslaget følger en naturlig Retningslinie og tilstræber at skabe et naturligt Delingsforhold mellem de Forretninger, der skal være forbeholdt Bankerne, og dem, der skal være forbeholdt Sparekasserne. Jeg haaber, at man i Udvalget vil kunne forhandle sig til Rette om de forskellige Punkter, hvor der kan være et eller andet at indvende. Jeg kan paa mit Partis Vegne i alt Fald give Tilsgagn om, at vi vil medvirke, saa vidt vi formaar, til at skabe det bedst mulige Lovgivningsresultat.

Gunnar Fog-Petersen: I den Tid, jeg har siddet i Rigsdagen, er det anden Gang, vi behandler Sparekasseloven, og vi har ligeledes behandlet Bankloven to Gange. For Banklovens Vedkommende vil det vistnok være en Illusion at tro, at man skulde kunne naa til en Lov, som var gældende for meget lange Tider; en Banklov maa efter mit Skøn forme sig og rette sig efter den økonomiske Struktur, som Samfundet antager eller stiler imod inden for en længere Periode.

Der staar i det foreliggende Lovforslag, at Sparekasserne ikke maa drive Bankvirksomhed, men der staar heldigvis ikke hverken her eller i Bankloven, at Bankerne ikke maa drive Sparekassevirksomhed; thi disses Virksomhed er for Tiden i det væsentlige Sparekassevirksomhed. Samfundet tenderer efterhaanden hen imod en Stivnen; bestaaende Forretninger beskyttes og værnes mod Konkurrence; bestaaende Landbrug beskyttes og hindres i Nedlæggelse eller Udvidelse; Ejerne af Landbrugsejendomme beskyttes og bliver knyttet til den Ejendom, de tilfældigvis har; Lejerne beskyttes; Sparerne beskyttes.

Hele Tendensen i Samfundet, som det nu er, og som det udvikler sig, er en Stivnen og Fastlæggen i bestaaende Former, hvor det kan blive og allerede er meget vanskeligt for en voksende Befolkning at faa sit Fødselsoverskud anbragt, og naturligvis maa Loven om Bankvirksomhed være Udtryk for en saadan almindelig Tendens i Tiden, og Sparekasseloven bliver det naturligvis ogsaa, men der virker det ikke saa afgørende som for Bankernes Vedkommende, hvor Initiativet efterhaanden uddør. Sparekasserne skal efter hele deres Væsen og Natur helst være

beskyttende og konservativt bevarende. Derfor slaas det ogsaa fast, at de ikke maa drive Bankvirksomhed. Det vilde maa ske have været nøjere i Overensstemmelse med denne Hovedregel, om man for Sparekassevirksomheden havde fastsat den Regel, at Beløb, der høves paa en Sparekassebog, med det samme skulde afskrives i Bogen, saa at en Sparekassebog til enhver Tid angav, hvad der var indestaaende paa den. Dette at lade en Sparekassebog figurere som en Kontrabog, som man kan hæve paa ved Hjælp af Checks, og som altsaa skal afstemmes en Gang imellem, forekommer mig ikke helt at stemme med Aanden i Sparekassevirksomheder og ej heller med den Hovedbestemmelse, at Sparekasser ikke maa drive Bankvirksomhed.

I § 7 er der fastsat Bestemmelser om Tilsynsraadet og dets Medlemmer. Det siges her, at Tilsynsraadets Medlemmer ikke kan have Sæde i Direktionen. Jeg vil gerne i denne Forbindelse rejse det Spørgsmaal, om Tilsynsraadets Medlemmer maa kunne gaa lige fra Tilsynsraadet ind i Direktionen. Det er jo Tilsynsraadet, som vælger Direktionens Medlemmer. Det vilde vistnok være nyttigt, om Tilsynsraadet var noget for sig, som førte Tilsyn med Direktionen, mens Direktionen havde den daglige Forretningsførelse. Jeg kunde tænke mig, og det skulde ikke undre mig, om der kunde nævnes Eksempler paa, at Tilsynsraadets Medlemmer, naar en Plads enten var ledig, eller man kunde vente, den snart vilde blive ledig i Direktionen, da indbyrdes var optaget af Forestillinger og Aftaler om, hvem af Tilsynsraadets Medlemmer der nu skulde have denne Direktionsplads, og dette er efter mit Skøn ikke foreneligt med Tilsynsraadets rette Optræden i en Sparekasse. Derfor henstiller jeg til Overvejelse, om der ikke burde være en skarpere Adskillelse indsat her, eller man maa ske kunde indsatte en Tidsgrænse, for det at have været Medlem af et Tilsynsraad skulde jo ikke kunne hindre en Mand i at blive Medlem af en Sparekassedirektion — det kunde oven i Købet tænkes at kvalificere ham dertil —, men det, som jeg har min Opmærksomhed henvendt paa og henstiller til andre at overveje, er det uheldige i, at Tilsynsraadet, som skal vælge Direktionsmedlemmerne, kan tage disse og altid praktisk talt vil tage disse ud af deres egen Kreds.

I § 8 er det i Stk. 2 fastsat, at Ministeren for Handel, Industri og Søfart kan bestemme, hvilke Stillinger og Hverv der ikke skal kunne forenes med Stillingen